

УДРУЖЕЊЕ
ДРАМСКИХ
УМЕТНИКА
СРБИЈЕ

11158 Београд, Студентски трг 13/VI
Тел. (+381 11) 2631-464, 2631-522, 2631-592
Факс. (+381 11) 2629-873
<http://www.udus.org.rs> e-mail: udus@udus.org.rs
МАТИЧНИ БРОЈ: 07067283 ПИБ: 100040788
текући рачун: 255-0012640101000-92, Привредна банка Београд А.Д.
девизни рачун: 5401 VA-1111502
Број: 684/1

12.10.2012.

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЛЕН	23.10.2012.
ПОДАРУНОЧНИК	Задовољност
01-2258/12	

РЕПУБЛИЧКА РАДИОДИФУЗНА АГЕНЦИЈА

За Јавни позив за предлагање кандидата за чланове Програмског одбора Радиодифузне установе Србије

11 000 Београд, Трг Николе Пашића 5

Поштовани,

У складу са Јавним позивом за предлагање кандидата за чланове Програмског одбора Радиодифузне установе Србије, објављеном 9.10.2012. у дневном листу *Политика*, Председништво Удружења драмских уметника Србије (УДУС) има част да за кандидата за члана Програмског одбора Радиодифузне установе Србије предложи свог уваженог члана, господина СРБОЉУБА БОЖИНОВИЋА, редитеља пензионисаног из статуса истакнутог самосталног драмског уметника.

Србљуб Божиновић (рођ. 28.3.1948), је дипломирао на Факултету драмских уметности у Београду, на Одсеку за позоришну и радио режију.

Своју професионалну активност Србљуб Божиновић везао је превасходно за програме Радио телевизије Београд, касније РТС, на којима са успехом ради од 1972. године. Током четири деценије, за редакције Дечјег, Школског, Документарног, Играног, Драмског и Музичког програма режирао је импресиван број од преко 2.000 емисија. Треба имати у виду да је у највећем броју тих емисија пружио широк и значајан допринос - како у дефинисању идеје, тако и у ауторској и сценаристичкој сferи.

Тако, остаће, између осталих, упамћене његове дечје и школско-образовне емисије и серије *Двоглед* (6 епизода), *Лепеза* (8 епизода), *Коцка, коцка, коцкица* (16 епизода), *Муке за унуке* (16 епизода), *Аца поштар* (32 епизоде), *Зоотека* (108 епизода) ... које су оставиле дубок и неизбрисив траг у историји Радио телевизије Србије и на којима су одрастале и васпитиване генерације гледалаца.

Значајан је његов допринос развоју Документарног програма РТС-а, у оквиру кога је режирао дела која остају својеврсна телевизијска баштина и трајна и незаобилана сведочанства о уметницима, местима и догађајима у српској културној историји која су обележила дводесети век: Портрети Стевана Мокрањца, Жанке Стокић, Миливоја Живановића, Павла Богатинчевића, Андрије Прегера, Записи Иве Андрића, Храм Светог Саве – хроника изградње, Храм Светог Саве-395 година после, Ново гробље-галерија на отвореном, Београдска филхармонија – кратка историја...

Због свега наведеног, Председништво УДУС-а сматра да је колега Србљуб Божиновић адекватан кандидат за члана Програмског одбора Радиодифузне установе Србије.

У прилогу:

- радна биографија кандидата
- писана сагласност кандидата да прихвати кандидатуру
- изјава кандидата да не постоји сметње сходно члану Закона о радиодифузији

За Председништво УДУС-а
Лијана Ђурић, председник

Србољуб Божиновић – редитељ

Биографија

Рођен сам 28. марта 1948. године, у селу Ново Корито, општина Књажевац, на Старој планини.

Факултет драмских уметности у Београду (одсек режија), уписао сам 1968. године.

Професионалну каријеру редитеља отпочео сам 1971. године, режијом радио драме „Ломаче светог Доминика“, Јевгенија Замјатина, за Драмски програм Радио Београда.

У наредним годинама, остварио сам режије још стотинак радио драма, радио адаптација и других мањих радиофонских форми (према мом „варљивом“ сећању преко педесет наслова).

Добитник сам годишње награде Радио Београда за радиофонско стваралаштво 1978. године.

За РТС, односно телевизију Београд, почев од 1972. године, режирао сам:

- Серију дечијих емисија „Двоглед“ (шест епизода 1972 – 1975.)
- Играну серију дечијих емисија „Лепеза“ (осам епизода 1975.)
- Играно- документарну серију „Безбедност у акцији“ (шест епизода 1978 – 1979.)
- Серију документарних емисија „Судбине“ (шест епизода 1978.)

Серије музичко-документарних емисија:

- „Музички журнал“ (шеснаест епизода 1984.)
- „У правом тренутку, на правом месту“ (дванаест епизода 1985.)

- „Рађање музике“ (шест епизода 1986/87.)
- „О певању“ (пет епизода 1988.)
- „Музика у Србији“ (четири епизоде 1989.)
- „Мали концерт“ (шеснаест епизода 1989.)
- „Пијанисти“ (пет епизода 1990.)
- „Виолинисти“ (пет епизода 1991.)
- „Породичне ноте“ (осамнаест епизода 1992.)
- „Светска премијера“ (преко педесет, можда и сто епизода 1992 – 1999.)
- „Летња духовна академија у Студеници“ (петнаест епизода 1994 – 2002.)

Серије Школско-образовног програма:

- „Људи говоре“ (шест епизода 1987.)
- „Позоришни речник“ (осам епизода 1989.)
- „Ко све...“ (шеснаест епизода 1992.)
- „Атом, по атом“ (шеснаест епизода 1996.)
- „Природна баштина Србије“ (Пет документарних филмова о природним вредностима Србије – Горње Подунавље, Тителски брег, Пашњаци велике дропље, Стари Бегеј-Царска бара, Слано копово 1996-97.)
- „Живот шуме“ (седам епизода 1998.)

Серије играног дечијег програма:

- „Муке за унуке“ (16 епизода 1986 – 87.)
- „Коцка, коцка, коцкица“ (16 епизода 1987 -88.)

- „Шта би било, кад би било – Аца поштар“ (32 епизоде 1988 -89.)
- „Зоотека“ (108 епизода 1991 -2004.)

За време дугогодишње сарадње са РТС режирао сам и више документарних филмова :

- „Стеван Мокрањац“ (1973.)
- „Корни група“ (1973.)
- „Београдска филхармонија“ (1974.)
- „Записи Иве Андрића“ (1977.)
- „Портрет Јеле Кршић“ (1985.)
- „Мајлс Дејвис“ (1985.)
- „Смиља Мандукић –говор тела“ (1986.)
- „Жанка Стокић“ (1991.)
- „Миливоје Живановић-Глумац“ (две епизоде 1991.)
- „Павле Богатинчевић- Сећања“ (1991.)
- „Владимир Маренић – последњи човек ренесансе“ (1991)
- „Андреја Прегер“ (2002.)
- „Храм Светог Саве -395 година после“ (1990.)
- „Ново гробље – меморијални центар“ (2004.)
- „Ново гробље – галерија на отвореном“ (2004.)
- „Повратак добра“ (2005.)
- „Београдски Епидаурус“ (2005.)
- „Храм Светог Саве – хроника изградње“ (2004.)

Такође, режирао сам и ТВ драме.

„Јутарњи диск џокеј“ Видосава Стевановића (1979.)

„Споменар“ Стевана Станића (1980.)

„Солитер“ Весне Јанковић (1982.)

„Кројачи цинса“ Стевана Копривице (1981.)

„Кварљиво лето –осамдесет пето“ Душана Радуловића, Југослава Ђосића и Воје Жанетића (1986.)

Процењујем да број мојих остварења на програмима РТС у свим редакцијама за које сам радио, превазилази цифру од 2000 јединица!

Ван институције РТС, значи у независној, приватној продукцији, остварио сам и неколико документарних и полу-наменских филмова и то:

„Природа и бомбе“, документарни филм о утицају НАТО бомбардовања на нашу природу, „Топчидер“, филм о погубним последицама изградње новог моста преко Аде по Топчидерски парк, „Завод за заштиту природе Србије – 50 година заштите“, „Дивљач Србије“, „Сто десет година ловства у Србији“, „Шакал“, „Срна“, „Ловачки подмладак“, „Еколођа и лов“, „Ловиште – радионица на отвореном“, „Дабар у Засавици“, „Камером у лов“, „Испуштање вука“, „75 година Синфоријског оркестра РТС“, „Коларац – дворана културе“, „Бемус – 40 година“, „ФМУ – 2011“, „Волимо Београд“, „Савски венац – културно наслеђе“, „Земун – културно наслеђе“.

У међувремену, бавио сам се и позоришном режијом, те сам један од оснивача неформалног професионалног позоришта „Под разно“ у Студентском културном центру у Београду (1978.), за које сам режирао представу „Савременик“, која је доживела велики успех на фестивалу МЕС

у Сарајеву и на Стеријином позорју 1979. године, пласиравши се, у конкуренцији свих позоришта ондашње Југославије, међу првих пет.

Режирао сам још и следеће позоришне представе:

„Споменар“ Стевана Станића – Атеље 212

„Дуел“, Радоша Бајића - Атеље 212

„Светковина“ Радомира Путника – Народно позориште Сомбор

„Сабирни центар“ Душана Ковачевића (праизведба)– позориште Лесковац

„Крунски сведок“ Петера Бача - сцена Дома омладине у Београду, сцена Дома културе „Студентски град“,вечерња сцена „Радовић“(преко сто извођења)

„Браћа по оружју“ Радослава Павловића - позориште „Радовић“ у Београду, (награда „Златни ћуран“ у Јагодини)

„Трибунал“ Владимира Војновича и „Буздован“ Клеме Грубишића - позориште у Херцег Новом

„Женидба“ Николаја Гогоља – позориште Тимочке крајине - Зајечар

„Спортинг Лифе“ Братислава Петковића – Камерни театар 55, Сарајево

„Мали Радојица и Краљевић Марко“ Стевана Копривице – Народно позориште у Приштини

Све време професионалне делатности члан сам Удружења драмских уметника Србије, као самостални драмски уметник, а од 1. 06. 2001. г. сам у статусу истакнутог самосталног драмског уметника.